

1/1257
27003-62185

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-1306/4804

16/10/2006

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kültür ve Turizm Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 28/8/2006 tarihinde kararlaştırılan "Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu, Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu ile Turizmi Teşvik Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.B.M.M. BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	- Adalet - Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor - Plan ve Bütçe			
Ekspertiz Komisyonu	Beyin, Dil, Göz, İmar, Vakıflar ve Turizm			
Tarih	26.10.2006		Esn: 1/1257	
Md. Y.	Müdür	B. Bşk.	G. Sek. Y.	Gen. Sek.
Md. Y.	Müdür	B. Bşk.	G. Sek. Y.	Gen. Sek.
BAŞKAN				

GENEL GEREKÇE

Kültür ve Turizm Bakanlığının görev alanına giren mevzuatta, son yıllarda ülkemizde ve dünyada meydana gelen gelişmelere paralel olarak ve uygulamada ortaya çıkan sorunları gidermek bakımından bazı değişiklikler yapma gereksinimi doğmuştur.

Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda yapılan düzenlemeler ile; korsanla mücadele alanında çalışan denetim komisyonlarının üyelerini teşvik etmek amacıyla, 5846 sayılı Kanunun 81 inci maddesine aykırı olarak çoğaltılan nüsha ve yayınları yakalayan denetim komisyonu üyelerinden kamu görevlisi olanlara ikramiye ödenmesi öngörülmüş; ayrıca Anayasanın 28 inci maddesi hükmü dikkate alınarak, uygulamada tereddüde yer vermemek bakımından, sertifika zorunluluğundan "sadece süreli yayınlar basan" yayınevlerinin muaf olacağı hususunda düzenleme getirilmiştir.

Diğer taraftan, ülkemiz dünya turizminde giderek önemli bir yer kazanmakta ve son yıllarda turist sayısı bakımından en hızlı artış gösteren ülkeler arasında yer almaktadır. Bir yandan bu gelişmeyi sürdürmek, öte yandan da mevcut sorunları gidermek bakımından önlemler almak için yeni düzenlemeler yapma gereksinimi doğmuştur.

Bu kapsamda, 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununda günün koşullarına uygun olarak teknik düzenlemeler yapılmış ve bazı yeni düzenlemeler yer verilmiştir. Bu çerçevede, anılan Kanunda yer alan 50.000.-TL (5 Ykr) teminat güncelliğini yitirmiş ancak, teminatların güncellenmesi, her turist bakımından doğabilecek gerçek zararı tazmine yeter teminat almak her seyahat acentası bakımından ayrı değerlendirme yapmayı gerektirdiği gibi, maliyet bakımından seyahat acentacılığı faaliyetini gerçekleştirmeyi de güçleştireceğinden çözüm olarak görülmüştür. Bu durum karşısında, teminat yerine, seyahat acentalarının taahhüt edilen hizmetin verilmemesi veya taahhüt edildiği şekilde verilmemesine, kazalara, kaza ve hastalık halinde dönüş masraflarına karşılık olmak üzere zorunlu sigorta sistemi getirilmiş ve zorunlu sigortayı yaptırmayan seyahat acentalarının belgelerinin iptali öngörülmüştür.

4848 sayılı Kanunda rehberlik ile ilgili Kültür ve Turizm Bakanlığının görevleri belirlenmişse de, rehberlik mesleğinin faaliyet alanları ve kaçak rehberlik yapmanın müeyyideleri belirlenmemiştir. Tasarı ile, Türkiye'nin tarihi, doğası, kültürü ve turizmi ile ilgili rehberlik hizmeti niteliğindeki bilgilerin rehberler aracılığı ile verilmesi, paket tur ve turlar kapsamında araçlarda rehber bulundurulması zorunlu hale getirilmiş ve uygulamadaki tereddütler giderilmiş, ancak paket tur programı sadece turistlerin konaklama tesisine ulaşımı ve konaklamasını kapsıyor ve bunlar dışında herhangi bir etkinlik veya bilgi vermeyi içermiyorsa rehber bulundurma zorunluluğu getirilmemiştir.

Bunların yanı sıra, 1618 sayılı Kanunun günümüz koşullarına uygun bulunmayan; döviz getirme zorunluluğu, kredi müessesesi ve teminat miktarlarına ilişkin düzenlemeler yürürlükten kaldırılmıştır.

2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 16/3/1982 tarihinde yürürlüğe girmesi ile birlikte ülkemizde yat limanları kurulmuş ve yatçılıkla ilgili önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Ancak, değişen koşullar karşısında gerekli düzenlemelerin yapılamaması nedeniyle, ülkemiz deniz turizminden yeterli payı alamaz hale gelmiştir. Bunun en önemli nedenlerinden birisi, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin deniz turizmi araçlarının, Birlik üyesi ülkeler arasında seyirle ilgili engellemelerinin kaldırılmasıdır. Ülkemizde ise mevcut düzenleme sadece özel ve ticari yatları kapsamakta ve Türk limanları arasında seyir esnasında sorunlarla karşılaşmaktadır.

Ayrıca, kruvaziyer gemiler, nerdeyse küçük bir köy nüfusunu aşan binlerce yolcu ve çok sayıda mürettebat bulundurmakta ve bütün dünyada deniz turizmi hareketlerinde yatlarla birlikte en önemli payı almaktadır.

Bu sorunların çözülebilmesi için, 2634 sayılı Kanuna "deniz turizmi araçları" ile "deniz turizmi tesisleri" tanımlarının eklenmesi suretiyle kruvaziyer gemi, dalabilir deniz araçları ve bunlara ait limanların 2634 sayılı Kanunun yatırıma ilişkin teşvikleri ile Türk karasularında seyir ve bayrak çekme ile ilgili kolaylıklarından yararlanması sağlanmaktadır.

Öte yandan, ülkemizin tesis kapasitesi hızla artmakta ancak özellikle turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde yoğunlaşan bu tesislerin alt yapılarının kurulması ve işletilmesi ile bölge ve merkezlerin bir destinasyon olarak geliştirilmesi ve tanıtılması ile ilgili sektörle birlikte, etkin ve sürdürülebilir bir yaklaşım getirilmesi gerekmektedir. Ancak belediye ve il sınırları, tarihi, kültürel değerlerle coğrafi özelliklere ve turizm potansiyeline göre belirlenmediğinden, bölge ve merkezler pek çok farklı belediye ve il özel idaresinin sınırları içerisinde kalabilmekte, bu durumda ise gerekli alt yapı ve tanıtım faaliyetinin etkin, verimli ve bütüncül bir anlayışla verilmesi sağlanamamaktadır. Bu nedenle, alandaki bütün mahalli idarelerin katılımı ile bir mahalli idare birliği kurulması ve bu birliğin dışardan atanabilecek temsilcilerinin üçte birinin alandaki konaklama turizm belgesi sahibi yatırım ve işletmecilerden oluşması amaçlanmıştır.

4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanunun "Görev" başlıklı 2 nci maddesinin (b) bendi, "(b)Kültür ve turizm konuları ile ilgili kamu kurum ve kuruluşlarını yönlendirmek, bu kuruluşlarla işbirliğinde bulunmak, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları ve özel sektör ile iletişimi geliştirmek ve işbirliği yapmak," olarak düzenlenmiştir. Bu kapsamda verilen görevlerin yerine getirilmesi, bunların mali olarak da desteklenmesi ile mümkündür. Ancak, 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanun ile 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun uygulama yönetmeliklerinin de yürürlüğe girmesi sonucu, sivil toplum örgütleri, yerel yönetimler ve özel tiyatroların projelerine nakdi kaynak aktarma konusundaki sorunların çözülmesi amaçlanmıştır.

5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanunda sinema filmlerinin desteklenmesi öngörülmüştür. Ancak 5018 sayılı Kanun uyarınca bütçenin yıllık olması nedeniyle, yapımların takvim yılı içerisinde bitirilmesi, yapımın kâr etmemesi halinde desteğin tamamının geri alınması ve yönetmenine üç yıl, yapımcısına ise süresiz destekleme yasağı getirilmesi sorunlarının çözümü amacıyla; kâr eden filmlerin kârından, giderlere yapılan destek oranında geri ödeme yapılması, yapımı kâr etmeyen yönetmenlerin üç yıl süreyle desteklenmemesine ilişkin düzenlemenin kaldırılması ve yapımı kâr etmeyen yapımcıların ise sadece üç yıl süreyle desteklenmemesi hükmüne bağlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 28 inci maddesinde yer alan, "Basın hürdür, sansür edilemez. Basımevi kurmak izin alma ve malî teminat yatırma şartına bağlanamaz" hükmü dikkate alınarak, uygulamada tereddüde yer vermemek bakımından, anılan Kanunun 44 üncü maddesindeki sertifika zorunluluğundan "sadece süreli yayın basan" yayınevlerinin muaf olacağı hususunda düzenleme getirilmiştir.

MADDE 2- Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda yapılan düzenlemeler ile; korsanla mücadele alanında çalışan denetim komisyonlarının üyelerini teşvik etmek amacıyla, 5846 sayılı Kanunun 81 inci maddesine aykırı olarak çoğaltılan nüsha ve yayınları yakalayan denetim komisyonu üyelerinden kamu görevlisi olanlara ikramiye ödenmesi amaçlanmıştır.

Ancak, bir gün içerisinde birden fazla mahalde yapılan denetim faaliyeti sonucu yakalanabilecek korsan materyal miktarı öngörülemediğinden, bütçe olanaklarını aşmaması bakımından, bir gün içerisinde yapılan denetim faaliyetinde ödenebilecek ikramiye ve bir kişiye ödenebilecek ikramiyeye Kanunla sınırlama getirilmiş; denetim komisyonlarının oluşumu ve çalışma esasları ile ödenecek ikramiyenin hesabında el konulan materyalin niteliği ve miktarı dikkate alınarak belirlenecek göstergelerin güncellemeye ilişkin sorunla karşılaşılması bakımından yönetmelikle belirlenmesi öngörülmüştür.

Denetim esnasında el konulan materyallerin 5846 sayılı Kanunun 81 inci maddesi kapsamında olup olmadığı hususunda ihtilaf yaşanmaması ve ödeme sürecinin çok gecikerek ikramiyenin teşvik unsuru olmaktan çıkmasını engellemek bakımından, ikramiyenin yarısının mahkemece müsadere kararı verilmesi veya kamu davası açılması sonrasında; kalanının ise, müsadere veya mahkumiyet kararının kesinleşmesi sonrasında ödenmesi hükme bağlanmıştır.

Bandrollü nüshaların Kanunla yasaklanmış yerlerde satışı korsan kapsamında değerlendirilmediğinden, ikramiye kapsamına alınmamıştır.

Diğer taraftan, ödemede kamu yararı bulunması, teşvik amaçlı olması ve üst limitinin belirli olması nedeniyle ikramiyeden vergi ve yasal kesinti yapılmaması hükme bağlanmıştır.

MADDE 3- 1618 sayılı Kanunun 1 inci maddesi yeniden düzenlenmiş, bu kapsamda; paket tur tanımında 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun esas alınmış, günübirlik turların ve seyahat acentaları ile Bakanlık, Birlik, işletme belgesi ve rehber tanımları yapılmıştır.

MADDE 4- Seyahat acentalarının tüzel kişilik olarak kurulmaları öngörülerek ve belge devri yasaklanarak tüzel kişilik hisselerinin devri yoluyla işlemlerin yürütülmesi ve belgenin tüzel kişilikten ayrı olarak devri ile ilgili uygulamada ortaya çıkan sorunların kaldırılması amaçlanmıştır.

Ayrıca, seyahat acentalarının başka birliklere üye olsalar dahi, Seyahat Acentaları Birliğine de üye olmaları zorunluluğu düzenlenmiştir.

MADDE 5- 4848 sayılı Kanunda rehberlik ile ilgili Kültür ve Turizm Bakanlığının görevleri belirlenmişse de, rehberlik mesleğinin faaliyet alanları ve kaçak rehberlik yapmanın müeyyideleri belirlenmemiştir. Türkiye'nin tarihi, doğası, kültürü ve turizmi ile ilgili rehberlik hizmeti niteliğindeki bilgilerin, Bakanlık tarafından eğitilmiş, belgelendirilmiş ve denetimli rehberler aracılığı ile verilmesi, sadece ulaşım ve tek bir yerde konaklamayı içeren paket turlarda, turistin kara, deniz veya hava yoluyla varış noktasına gelişi, konaklama ünitesine transferi ve konakladıktan sonra aynı yolla dönüşü dışında bir hizmet verilmediğinden bu tarz paket turlar

rehber bulundurma zorunluluğunun kapsamı dışında tutulmuştur. Paket tur ve turlar kapsamında genel olarak kara taşıtlarında maksimum kapasitenin altmış olduğu diğer taraftan daha küçük kapasiteli birden fazla araç olduğu hallerde de altmış kişiye kadar her araca ayrı bir rehber bulundurmanın gerekmeyeceği göz önünde tutularak altmış kişiye kadar bir rehber bulundurulması zorunlu hale getirilmiş, ancak tek bir aracın kapasitesinin altmış kişiyi aşabileceği dikkate alınarak, tek araç kapasitesi altmış kişiyi aşan araçlarda bir rehber öngörülmüş ve uygulamadaki tereddütlerin giderilmesi amaçlanmıştır.

Ayrıca, seyahat acentalarına; müşteriye aldatici, kamu güvenini sarsıcı ve ülke turizmini baltalayıcı davranışlarda bulunmamak; sunulan tüm hizmetlere ilişkin detaylı program ve bilgiler ile paket tur programının hangi sigorta şirketi tarafından sigortalandığını gösteren sözleşmenin bir nüshasını tüketiciye vermek; diğer seyahat acentaları ile birlikte müteselsilen sorumlu olarak düzenleyecekleri faaliyetlere ve aracılık hizmetlerine ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmek; müşterileri ile biletlerini satacakları ulaştırma müesseselerine sunacakları hizmetler ve tüm seyahat acentacılığı işlemlerinden doğacak yükümlülüklerini yerine getirmek; şubelerinin de dahil olmak üzere adres değişikliklerini, değişiklik yapılmadan en az on gün önce Bakanlığa bildirmek zorunluluğu getirilmiştir.

MADDE 6- Avrupa Birliği müktesebatı ile ilgili tarama çalışmalarında Avrupa Birliğinin paket turlara ilişkin 13/6/1990 tarihli ve 90/314 sayılı Paket Tur, Paket Seyahat, Paket Tatil Hakkındaki Avrupa Konseyi Direktifin tüketicinin korunmasına ilişkin düzenlemeleri, yalnızca Avrupa Birliği üye devlet vatandaşlarını değil, üye olmayan devlet vatandaşlarını da kapsamaktadır. Ayrıca, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 6/C maddesinde tanımlanan paket tur sözleşmelerine ilişkin usul ve esasların Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından belirlenmesi kapsamında; 13/6/2003 tarihli ve 25137 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Paket Tur Sözleşmeleri Uygulama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin "Tanıtım broşürü" başlıklı 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (d) bendinde; seyahat acentasının, tanıtım broşürünün açıklanmasının yanı sıra tüketiciye sözleşme akdedilmeden önce yazılı olarak bilgi vereceği hususlar içerisinde "Tüketici tarafından iptal masraflarını ya da kaza veya hastalık halinde ülkesine geri gönderilme de dahil olmak üzere yardım masraflarını teminat altına alacak, isteğe bağlı bir sigorta sözleşmesi yapılmasıyla ilgili bilgiler" yer almakta olup, Yönetmelik ile ihtiyari sigorta düzenlenmiştir.

Sigortanın zorunlu olmayıp, ihtiyari olması tavsiye mahiyetinde yapılması sonucunu doğurmakta ve tüketiciyi tam anlamı ile korumamaktadır. Açıklanan nedenlerle yapılan düzenleme ile sigortanın zorunlu olması, sunulan hizmetin güvencesini, niteliğini artırması ve en önemlisi tüketicinin korunmasını sağlayacaktır.

Bu çerçevede, anılan Kanunda yer alan 50.000.-TL (5 Ykr) teminat güncelliğini yitirmiş ancak, teminatların güncellenmesi, yoğun sezonlarda birkaç bin turiste hizmet veren seyahat acentalarından her turist bakımından doğabilecek gerçek zararı tazmine yeter teminat almak her seyahat acentası bakımından ayrı değerlendirme yapmayı gerektirdiği gibi, maliyet bakımından seyahat acentacılığı faaliyetini gerçekleştirmeyi de güçleştireceğinden çözüm olarak görülmüştür. Bu durum karşısında, teminat yerine, seyahat acentalarınca zorunlu sigorta sistemi getirilmiş ve cezalar maddesinde, zorunlu sigortayı yaptırmayan seyahat acentalarının belgelerinin iptali öngörülmüştür.

Madde ile turistlerin, taahhüt edilen hizmetin verilmesi, kaza veya hastalık halinde ülkelerine geri dönme masrafları ve kaza halinde kazadan doğan zararlarının her biri ayrı ayrı paket tur bedeli kadar yani toplamda paket tur bedelinin üç katı kadar sigortalanmaları ve ayrıca kazadan doğan tedavi masraflarının tamamı için sigortalanmaları amaçlanmıştır.

İlgili alanda faaliyet gösteren sigorta şirketlerine sigorta yapma zorunluluğu getirilerek, sigorta yapmaktan kaçınmalarının önlenmesi sağlanmıştır. Ayrıca hem sigorta şirketlerine hem de seyahat acentalarına sigorta sözleşmelerini beş iş günü içerisinde ve sözleşmenin süresinden önce sona ermesi durumunda ise yine aynı sürede Bakanlığa bildirme yükümlülüğü getirilerek, Bakanlığın seyahat acentalarının sigorta zorunluluğuna uyup uymadığını denetlemesi zorunluluğu düzenlenmiştir.

Sigorta sektöründe primler, risk analizleri yapılarak sigorta şirketlerince serbestçe belirlenmektedir. Ancak, bu olanağın hukukun genel ilkelerine ve mevzuata aykırı olarak kullanılmasını önlemek amacıyla, Hazine Müsteşarlığına gerektiğinde primleri belirleme yetkisi tanınmıştır.

MADDE 7- Maddede, seyahat acentalarının yükümlülüklerini yerine getirmemeleri halinde verilecek cezalar, suç teşkil eden fiilin ağırlığı dikkate alınarak düzenlenmiş, 1618 sayılı Kanunda öngörülen "ihtar" cezası yerine "idari para cezası" düzenlenerek mevzuata aykırı eylemlerin mali müeyyide ile cezalandırılması, mevcut Kanun metninde uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesi ve bu maddede belirtilen fiillerin başka bir Kanun bakımından da suç teşkil etmesi halinde, bu Kanunda belirtilen müeyyidelerin ayrıca uygulanması amaçlanmıştır.

Öncelikle uyarmayı gerektirmeyecek kadar ağır kabul edilen ve doğrudan idari para cezasını gerektiren fiiller ayrı ayrı sayılmıştır. Ancak, fiilin, bu maddede belirtilen suçlardan olmamakla birlikte, bu Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine aykırılık teşkil etmesi halinde fail Bakanlıkça uyarılacaktır. Uyarıya rağmen otuz gün içerisinde durumlarını düzeltmemeleri veya bir yıl içerisinde uyarmayı gerektiren aynı veya başka fiil veya fiiller işlemeleri halinde, uyarmayı gerektiren fiilden sonraki her bir fiil için ayrı ayrı idari para cezası uygulanması amaçlanmıştır.

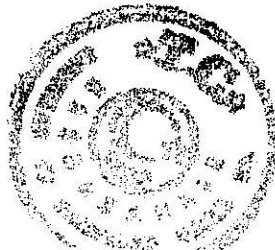
Bir yıl içerisinde beş kez para cezasını gerektiren fiillerin işlendiğinin tespiti halinde belge iptali öngörülmüş ve uyarma veya idari para cezası uygulanmayacak kadar ağır kabul edilerek doğrudan belge iptalini gerektiren diğer fiiller sayılmıştır.

MADDE 8- Türk Ceza Kanununda yapılan değişiklikler ile bu Kanundaki değişiklikler dikkate alınarak, ülke turizminin ve turist güvenliğinin korunması bakımından Bakanlıktan belge alınmaksızın seyahat acentacılığı ve rehberlik faaliyetinde bulunmak suç olarak düzenlenmiş ve uygulanacak cezalar belirlenmiştir.

MADDE 9- Birlik gelirlerini artırmak, üyelerine daha iyi hizmet verilebilmesini ve sivil toplum örgütü olarak ülke turizmine katkıda bulunulmasını sağlamak için Birliğin şirket kurması, taşınmaz alım, satımı, sınırlı ayni hak tesisi gibi yetkilere sahip olması hükme bağlanmıştır.

Disiplin Kurulu ve disiplin cezaları ile Genel Kurul toplantıları, seçimler ve yasaklara ilişkin olarak bu Kanunda bazı düzenlemelerde eksiklikler bulunmaktadır. Örneğin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 135 inci maddesinde kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları için, "...kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzelkişilikleridir." denilmesine karşın, bu Kanunda seçimlerle ilgili Anayasaya uygun düzenleme yapılmamıştır. Bu nedenle, bu konulara ilişkin olarak bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununa atıf yapılmıştır.

MADDE 10- 1618 sayılı Kanundaki yeni düzenlemelere paralel olarak Birliğin gelirleri yeniden düzenlenmiştir.

Ayrıca, 1618 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin (A) bendinin (f) alt bendinde, üye kayıt ücreti ve yıllık aidatın genel kurul kararı ile tespit edileceği düzenlenmiş bulunmaktadır. Ancak, genel kurul kararı ile belirlenen üye kayıt ücreti, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanuna aykırılık oluşturulabilmekte ve rekabeti engelleyici öneriler kabul edilebilmektedir. Bu nedenle üye kayıt ücreti ve yıllık aidatın tespit şekli konusunda düzenleme yapılması zorunluluğu doğmuş ve üye kayıt ücreti ve yıllık aidat Kanunla belirlenmiştir.

MADDE 11- 2634 sayılı Kanunda halen yatlar ve yat limanları teşvik kapsamına alınmıştır. Ancak, kruvaziyer gemiler kapsama alınmamıştır. Bu gemiler, yüksek yolcu kapasitesine sahip olmakta, yavaşıkları limanlarda, kısa bir sürede turistlerin ülkemizi tanıması, toplu ve yüksek meblağlı alışverişlerle ekonomiye katkıda bulunması gibi olumlu etkileri bulunmaktadır. Bunların yaşama yerlerinin ise, diğer yük ve yolcu gemilerinden farklı nitelikleri taşıması, nitelikli alışveriş, eğlence, yeme, içme ve konaklama ünitelerini barındırması gerekmektedir. Ayrıca, dalabilir deniz araçlarının turizm amaçlı kullanılmasının önümüzdeki yıllarda gelişeceği düşünülmektedir. Bu gemilerin ve limanlarının da teşvik hükümlerinden yararlanabilmesi için, 2634 sayılı Kanunun tanımlar maddesinde yer alan “yat” ibaresi, denizcilik mevzuatına uygun hale getirilmiş, aynı mevzuata paralel olarak kruvaziyer gemi ve dalabilir deniz araçları tanımı yapılmıştır. Ayrıca, deniz turizmi araçları limanlarını kapsamak üzere “deniz turizmi tesisleri” tanımı yapılarak, 2634 sayılı Kanunun mevcut haliyle sadece özel ve ticari yatlarla sağlanan teşvik ve kolaylıklardan kruvaziyer gemi ve dalabilir deniz araçları ile deniz turizmi tesislerinin de yararlanması amaçlanmıştır.

Diğer taraftan, 2634 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinde belirtilen ve otel, lokanta gibi tesisler için getirilen “sınıflandırma” kavramı tanımlanmıştır.

MADDE 12- 2634 sayılı Kanununda yapılan “deniz turizmi tesisleri” tanımı doğrultusunda madde metninde düzeltmeler yapılmıştır.

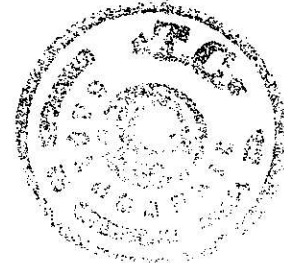
MADDE 13- 2634 sayılı Kanununda yapılan “deniz turizmi araçları” tanımı doğrultusunda madde metninde düzeltmeler yapılmıştır.

MADDE 14- 2634 sayılı Kanun uyarınca yabancı yatlarla Türk Bayrağı çekme olanağı getirilmiş ise de, geldikleri her limanda ayrı ayrı her idare tarafından işleme tabi tutulmaları, bürokrasiyi artırmakta ve turizmi olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle ülkemize gelen yabancı kruvaziyer gemilerin, yatların ve dalabilir deniz araçlarının giriş limanında yapılan işlemlerinin ülkemizden çıkıncaya kadar uğrayacakları limanlarda da geçerli olması ve bu işlemlerin, ilgili idareler tarafından ilk giriş limanında verilecek bir belge üzerinden takip edilmesi, ülkemizde deniz turizmi bakımından önemli bir gelişmeye yol açacaktır.

Taslaqla mevcut uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi ve kruvaziyer gemilerle dalabilir deniz araçlarına da yatlarla sağlanan kolaylıklar sağlanarak deniz turizminin geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 15- Halen yatlarla sağlanan Türkiye’de kışlama olanaklarının, kruvaziyer gemi ve dalabilir deniz araçlarına da sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 16- Madde ile turizm yatırım ve işletmelerinin belgelerinin iptali halleri yeniden düzenlenerek uygulamada ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 17- 2634 sayılı Kanununda yapılan deniz turizmi tesisleri ve deniz turizmi araçları tanımı doğrultusunda madde metninde düzeltmeler yapılmıştır.

MADDE 18- 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 12 nci maddesinde taşınmaz kültür varlıklarının korunması için tahsil olunan katkı paylarının ödenme ve tahsil usulü açıkça düzenlenmiş olup, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun mükerrer 38 inci maddesinin 5272 sayılı Belediye Kanunu ile yürürlükten kaldırılması nedeniyle tahsilden sorumlu merciler konusunda ortaya çıkan boşluk giderilmiştir.

MADDE 19- 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun "görev" başlıklı 2 nci maddesinin (b) bendi, "b) Kültür ve turizm konuları ile ilgili kamu kurum ve kuruluşlarını yönlendirmek, bu kuruluşlarla işbirliğinde bulunmak, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları ve özel sektör ile iletişimi geliştirmek ve işbirliği yapmak," olarak düzenlenmiştir.

Günümüzde, bütün dünyada kabul gören devlet anlayışı ve katılım sürecinde ilerlediğimiz Avrupa Birliğinin sanat ve kültür politikaları, sanat ve kültürün, sivil toplum örgütleri, halk, amatör ve profesyonel sanatçılar ekseninde oluşumuna ve gelişimine, yerel yönetimler ve merkezi yönetimce katkıda bulunulması, desteklenmesi ve ortak projeler geliştirilmesi ile oluşturulmaktadır. Bu kapsamda Kültür ve Turizm Bakanlığına verilen görevlerin yerine getirilmesi, bunların mali olarak da desteklenmesi ile mümkündür.

Ancak, 5072 sayılı Dernek ve Vakıfların Kamu Kurum ve Kuruluşları ile İlişkilerine Dair Kanunun "amaç ve kapsam" başlıklı 1 inci maddesinde yer alan "Bu Kanun; kamu kurum ve kuruluşlarını, kamu hizmetlerini veya personelini desteklemek üzere kurulan dernekler ve Türk Medeni Kanununa göre kurulan vakıflar ile bunların kamu kurum ve kuruluşları ile ilişkilerini düzenler ve kapsar." ibaresinde yer alan "kamu kurum ve kuruluşlarını, kamu hizmetlerini veya personelini desteklemek üzere kurulan" ibaresinin sadece derneklere mi münhasır olacağı yoksa "Türk Medeni Kanununa" göre kurulmuş vakıfları da mı kapsayacağı uygulamada tereddütlere yol açmaktadır. 5272 sayılı Kanunun asıl amacı, "kamu kurum ve kuruluşları tarafından kurulan veya kamu personelini desteklemek için kurulan" derneklere ve aynı amaçla Türk Medeni Kanununa göre kurulan vakıflara kaynak aktarmayı engellemek iken, uygulamadaki yorumlar, Türk Medeni Kanununa göre kurulmuş vakıflara yani kanunla kurulmuş bir iki vakıf dışındaki bütün vakıfların projelerine destek olmaya engel oluşturmaktadır. Oysaki, İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı, Bilim ve Sanat Vakfı, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı ve Tarih Vakfı gibi pek çok vakıf, kültür ve sanat alanında önemli projeler geliştirmektedir.

Bunun yanı sıra; 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun uygulama yönetmeliklerinin de yürürlüğe girmesi ile yerel yönetimlerin projelerine de kaynak aktarma olanağı kalmamıştır. Oysaki, yukarıda da belirtildiği gibi, kültür ve sanat alanında geliştirilecek projelerde yerel yönetimlerin katılımı etkinlik, verimlilik ve yerel sahipliliğin sağlanması bakımından önemlidir.

Ayrıca, Kültür ve Turizm Bakanlığı yıllardır özel tiyatrolara yardımda bulunmaktadır. Vergi mevzuatı bakımından ticari şirket veya serbest meslek erbabı olarak faaliyet gösteren ve bugün ülke genelinde onbine yakın koltuğa sahip olan özel tiyatrolara Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından verilen destekler, 5018 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi uyarınca hazırlanan ve 2006/10656 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Dernek, Vakıf, Birlik, Kurum, Kuruluş, Sandık ve Benzeri Teşekküllere Genel Yönetim Kapsamındaki Kamu İdarelerinin Bütçelerinden Yardım Yapılması Hakkında Yönetmeliğin, 17/7/2006 tarihli ve 26231 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmesi ile ödenemez hale gelmiştir.

Bu nedenlerle, 4848 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendine "yerel yönetimler, kamu kurum ve kuruluşları tarafından kurulan veya kamu personelini desteklemek için kurulan dernekler ve aynı amaçlarla Türk Medeni Kanununa göre kurulan vakıflar dışındaki dernek ve vakıflar ile özel tiyatrolar tarafından gerçekleştirilecek projelere nakdi yardımda bulunmak" ibaresi eklenerek sivil toplum örgütlerine, yerel yönetimlere ve özel tiyatrolara mali yardımda bulunmaya ilişkin uygulamadaki sorunların giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 20- 4848 sayılı Kanunun 21 inci maddesine bakanlıkların birleşmesi nedeniyle doğan kadro ihtiyacını karşılamak, Avrupa Birliği müzakere sürecinde kültür ve sanatın önemi ve Bakanlığımız tarama sürecinin başlamış olması nedenleriyle doğan ihtiyaç dikkate alınarak Bakanlık Müşaviri kadrosu eklenmiştir. Ancak, bakanlıkların müşavir kadrolarının 3046 sayılı Kanun; Kültür ve Turizm Bakanlığı müşavirlik kadrolarının ise 4848 sayılı Kanunla otuz ile sınırlandırıldığı dikkate alınarak, bu Kanunun yayımlandığı tarih itibarıyla bu kadroya 4848 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca kadrosu iptal edilenlerin atanmış sayılması ve bu kadrolardan ayrılmalari halinde başka bir işleme gerek kalmaksızın ihdas edilen kadroların iptal edilmiş sayılması öngörülmüştür.

MADDE 21- 5224 Sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Mevcut Kanunda, yapımın kâr etmesi halinde desteğin tamamının geri alınacağı öngörülmüşse de, Avrupa Birliği müktesebatına ilişkin müzakerelerde, Birlik ve Euromage uygulamasının filmlerin kârından, giderlere yapılan destek oranında geri ödeme yapılması şeklinde gerçekleştiği, yönetmenlerin sadece sanatsal sorumluluk üstlenmeleri nedeniyle geçici de olsa destekten mahrum edilmelikleri ve yapımın kâr etmemesi halinde yapımcılara süresiz olarak destek verilmemesine ilişkin bir düzenlemenin bulunmadığı tespit edilmiştir. Süresiz bir yasaklama ceza hukuku bakımından bile mümkün bulunmadığı, yapımlara destek vermenin zorunlu olmayıp desteklenecek yapımların Destekleme Kurulu tarafından seçildiği dikkate alınarak, sadece kâr eden yapımlardan ve yapımın bütçesine sağlanan destek oranında geri ödeme yapılması, yapımı kâr etmeyen yönetmenlerin üç yıl süreyle desteklenmemesine ilişkin düzenlemenin kaldırılması ve yapımı kâr etmeyen yapımcıların ise sadece üç yıl süreyle bir daha desteklenmemesi hükme bağlanmıştır.

MADDE 22- 5224 sayılı Kanunun 11 inci maddesi ile film yapımı destekleri için ayrılan ödeneklerin 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu uyarınca takvim yılı içerisinde kullanılması gerekmektedir. Oysaki bir sinema filminin ödeneklerin açılması ve destek kararının çıkmasının mayıs ayını bulması, mevsim koşullarının beklenmesi, başrol oyuncularının rahatsızlığı gibi nedenlerle film projelerinin takvim yılı içerisinde bitmesi mümkün olamayabilmektedir. Bu durumda verilen destek, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun uyarınca geri alınmaktadır. Bu nedenle filmin takvim yılı içerisinde bitmemesi halinde ödeneklerin bir kısmının bir sonraki yıl da kullanımına ilişkin düzenleme getirilmiştir.

MADDE 23- Ülkemizin turizm tesis kapasitesi ve gelen turist sayısı hızla artmaktadır. Ancak, bu gelişimin sürdürülebilirliğinin sağlanması için, özellikle turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde yoğunlaşan bu tesislerin alt yapılarının kurulması ve işletilmesi ile bölge ve merkezlerin bir destinasyon olarak geliştirilmesi ve tanıtılması amacıyla, ilgili sektörle birlikte, etkin ve sürdürülebilir bir yaklaşım getirilmesi gerekmektedir.

Ancak, belediye ve il sınırları, tarihi, kültürel değerlerle coğrafi özelliklere ve turizm potansiyeline göre belirlenmediğinden, bölge ve merkezler pek çok farklı belediye ve il özel

idaresinin sınırları içerisinde kalabilmekte, bu durumda gerekli alt yapı ve tanıtım faaliyetinin etkin, verimli ve bütüncül bir anlayışla verilmesi sağlanamamaktadır.

Bu nedenle, kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde sosyal ve teknik alt yapı ile tanıtım faaliyetlerinin eşgüdümlü, verimli ve bütüncül bir anlayışla yürütülebilmesi için, alandaki bütün mahalli idarelerin katılımı ile bir mahalli idare birliği kurulması ve bu birliğin dışardan atanabilecek temsilcilerinin üçte birinin alandaki konaklama amaçlı turizm belgesi sahibi yatırım ve işletmecilerden oluşması ve seçimlerin, birliğin merkezinin bulunduğu yer il özel idaresi encümeninin gözetiminde yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 24- 1618 sayılı Kanun, 14/9/1972 tarihli olup, günümüz koşullarına uygun bulunmadığı gibi, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunda ve diğer mevzuatta yapılan değişiklikler karşısında, döviz getirme zorunluluğunun, yurt dışına çıkma ve döviz bulundurma kolaylıklarının, seyahat acentalarına ayrıcalıklı kredi verilmesinin uygulamada yeri kalmamıştır. Ayrıca, 1618 sayılı Kanunun 13,14,15 ve 16 ncı maddelerinde belirtilen teminat miktarları yetersiz hale gelmiştir. Bu nedenle söz konusu düzenlemeler ile diğer bazı maddeler birlikte değerlendirilip güncellenerek yürürlükten kaldırılmıştır.

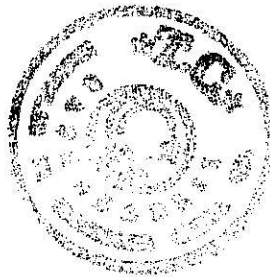
Diğer taraftan, 1618 sayılı Kanunda yer alan "Turizm ve Tanıtım Bakanlığı" ibareleri "Bakanlık" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 25- 1618 sayılı Kanunda yapılan düzenlemeler dikkate alınarak, gerçek kişi olarak kurulan seyahat acentalarının kazanılmış hakları korunmuş ancak bunlara iki yıl içerisinde belgelerini tüzel kişiliğe devretme imkanı getirilmiştir.

MADDE 26- 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanununa eklenen geçici madde ile, mahalli idare birliklerinin kurulmasında yetkinin mahalli idare birliğinin merkezinin bulunduğu ilin valisine ait olduğu, bölge veya merkezin birden fazla il sınırını kapsaması halinde ise görevli il valisinin İçişleri Bakanlığınca belirleneceği belirtilmiştir.

MADDE 27- Yürürlük maddesidir.

MADDE 28- Yürütme maddesidir.

**FİKİR VE SANAT ESERLERİ KANUNU, SEYAHAT ACENTALARI VE SEYAHAT
ACENTALARI BİRLİĞİ KANUNU İLE TURİZMİ TEŞVİK KANUNU VE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI**

MADDE 1- 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 44 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "amacıyla," ibaresinden sonra gelmek üzere "sadece süreli yayınlar basan yerler dışında," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 5846 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.
"İkramiye

EK MADDE 12- Bu Kanunun 81 inci maddesine aykırı olarak çoğaltılan nüsha ve yayınların yakalanması halinde, bu Kanun hükümleri ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde suça konu olan materyalleri yakalama işlemine fiilen katılan, önleme, izleme ve soruşturmakla görevli olan denetim komisyonu başkan ve üyelerinden kamu görevlisi olanlara ikramiye ödenir.

Bir denetim faaliyeti çerçevesinde yapılan el koymalar neticesinde denetim komisyonu başkan ve üyelerine verilebilecek ikramiyenin toplam tutarı, ellibin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez. İkramiye tutarı ilgililere eşit olarak paylaştırılır. Bir kişiye ödenecek ikramiyenin yıllık toplam tutarı kırkbin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez.

Ödenecek ikramiyenin yüzde ellisi, nüsha ve yayınlar sahipsiz yakalanmışsa mahkemesince verilecek olan müsadere kararını, sahipli yakalanmış ise kamu davası açılmasını, kalan yüzde ellisi ise müsadereye veya mahkûmiyete ilişkin hükmün kesinleşmesini takip eden bir ay içinde Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden ödenir.

Bu Kanunun 81 inci maddesinin yedinci fıkrası ile satış yapılması yasaklanmış olan yerlerde satılan yasal nüshalara el konulması halinde ikramiye ödenmez.

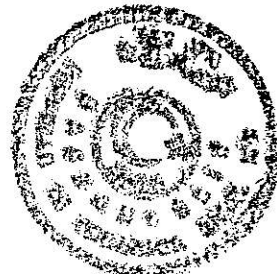
Bu maddeye göre ödenecek ikramiyelerden herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.

Denetim komisyonlarının oluşumu ve çalışma esasları ile ödenecek ikramiyenin hesabında el konulan materyalin niteliği ve miktarı dikkate alınarak belirlenecek göstergeler ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelik ile düzenlenir."

MADDE 3- 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Bu Kanunun uygulanmasında;

- a) Bakanlık: Kültür ve Turizm Bakanlığı,
- b) Birlik: Seyahat Acentaları Birliğini,
- c) İşletme belgesi: Bakanlıkça verilen seyahat acentası belgesini,
- ç) Paket tur: 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunda tanımlanan paket turu,
- d) Tur: Ulaştırma ve Türkiye'nin tarihi, doğal, kültürel, turistik değerlerini tanıtmayı birlikte kapsayan, bu hizmetlerin dahil olduğu tek bir fiyatla satılan veya satış taahhüdü yapılan ve hizmeti yirmidört saatten kısa bir süreyi kapsayan ticari faaliyeti,

e) Seyahat acentası: Kâr amacı ile turistlere turizm ile ilgili bilgiler vermeye, paket turları ve turları oluşturmaya, turizm amaçlı konaklama, ulaştırma, gezi, spor ve eğlence hizmetlerini görmeye yetkili olan, oluşturduğu ürünü kendi veya diğer seyahat acentaları vasıtası ile pazarlayabilen ticari kuruluşu,

f) Rehber: Bakanlıkça verilen rehber belgesini haiz kişiyi, ifade eder.”

MADDE 4- 1618 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 4-** Türkiye’de seyahat acentalığı faaliyeti göstermek için Bakanlıktan işletme belgesi almak zorunludur.

İşletme belgesi almak isteyenlerin başvurularına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir.

İşletme belgeleri bir işletmeye mahsus olmak üzere tüzel kişilere verilir. İşletme belgeleri devredilemez.

Yurt dışında ve yurt içinde yolcu taşımacılığı yapan kuruluşların hizmetleri nakliyecilik hizmeti niteliğinde olup, bu Kanun hükümlerine tâbi değildir.

Seyahat acentaları, bir başka meslek birliğine üye olsalar dahi ancak bu Kanun ile aranan şartları yerine getirmek, Birliğe üye olmak ve işletme belgesi almak sureti ile seyahat acentalığı faaliyeti yapabilirler. 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümleri saklıdır.”

MADDE 5- 1618 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 10-** Seyahat acentaları aşağıdaki hususlara uymak zorundadır:

a) Tur veya sadece tek bir otelde konaklamayı ve konaklanacak otele ulaşımı içerenler hariç olmak üzere, paket tur kapsamında, paket tur veya tur başına altmış kişiye kadar en az bir rehber bulundurmak; tek araç kapasitesi altmış kişiyi aşan araçlarda bir rehber bulundurmak; turistlere, rehberler dışında herhangi bir kimse vasıtasıyla Türkiye’nin tarihi, doğası, kültürü ve turizmi ile ilgili rehberlik faaliyeti niteliğinde bilgi vermemek.

b) Müşteriyi aldatıcı, kamu güvenini sarsıcı ve ülke turizmini baltalayıcı davranışlarda bulunmamak.

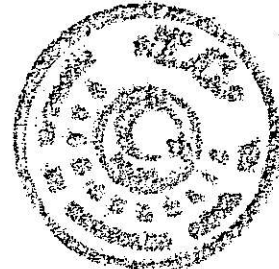
c) Sunulan tüm hizmetlere ilişkin detaylı program ve bilgiler ile paket tur programının hangi sigorta şirketi tarafından sigortalandığını gösteren sözleşmenin bir nüshasını tüketiciye vermek.

ç) Diğer seyahat acentaları ile birlikte müteselsilen sorumlu olarak düzenleyecekleri faaliyetlere ve aracılık hizmetlerine ilişkin yükümlülüklerini yerine getirmek.

d) Şubeleri de dahil olmak üzere adres değişikliklerini değişiklik yapılmadan en az on gün önce Bakanlığa bildirmek.

e) Müşterileri ile biletlerini satacakları ulaştırma müesseselerine sunacakları hizmetler ve tüm seyahat acentalığı işlemlerinden doğacak yükümlülüklerini yerine getirmek.

Seyahat acentaları ve şubelerine, personel, işyeri, turist taşıma araçları ve transfer elemanlarının niteliklerine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 6- 1618 sayılı Kanunun (IV) numaralı bölüm başlığı "Sigorta" olarak, 12 nci maddesi ise başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Zorunlu sigorta

MADDE 12- Seyahat acentalarının düzenledikleri paket turlara ilişkin olarak paket tur sözleşmesi kapsamında müşteriye;

a) Müşteriye taahhüt edilen hizmetlerin acentanın iflası da dahil olmak üzere herhangi bir nedenle verilmemesi veya taahhüt edilen şekilde verilmemesi nedeniyle doğacak zarara karşılık olmak üzere paket tur bedeli kadar,

b) Müşterinin kaza ve hastalık halinde ülkesine dönüş masraflarını karşılayacak miktarda paket tur bedeli kadar,

c) Her türlü kazadan doğan zararını paket tur bedeli kadar, tedavi masraflarının ise tamamını,

karşılayacak şekilde sigorta ettirmeleri zorunludur.

Müşteri, sigorta kapsamındaki zararını doğrudan sigorta şirketinden talep edebilir. İlgili branşta ruhsatı bulunan sigorta şirketlerinin paket tur sigortası yapmaları zorunludur.

Seyahat acentaları ve sigorta şirketleri, sigorta sözleşmelerini imzaladıkları andan itibaren beş iş günü içerisinde Bakanlığa bildirmekle ve sözleşmenin bir örneğini göndermekle yükümlüdürler. Sözleşmenin süresinden önce sona ermesi halinde bu durumu aynı süre içerisinde Bakanlığa bildirirler.

Hazine Müsteşarlığı gerekli durumlarda sigorta primlerini belirlemeye yetkilidir."

MADDE 7- 1618 sayılı Kanunun 27 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"İdari para cezaları ve belge iptali

MADDE 27- Bu Kanun ile ilgili mevzuatta belirlenen esaslara uymayan seyahat acentalarına, fiilleri başkaca bir suç oluştursa bile bu suça ilişkin ilgili makamca verilecek cezadan ayrı olarak, Bakanlıkça aşağıda belirtilen cezalar uygulanır.

a) İdari para cezaları: İdari para cezaları ve bu cezaların uygulanacağı durumlar aşağıda belirtilmiştir:

1- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin (a) bendinin ihlali halinde binbeşyüz Yeni Türk Lirası.

2- Bu Kanunun 7, 17, 19, 20 veya 21 inci maddelerinden birinin veya 10 uncu maddesinin (c), (ç) veya (d) bentlerinden birinin ihlalinin tespiti halinde bin Yeni Türk Lirası.

3- Bu Kanunda belirtilen veya Bakanlıkça istenilen bilgi ve belgelerin süresi içerisinde verilmemesi veya yanıltıcı bilgi veya belge verilmesi halinde ikibin Yeni Türk Lirası.

4- Bu maddede belirtilen fiiller dışında, bu Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine uymayan seyahat acentaları durumu düzeltmeleri veya bir daha mevzuata aykırı davranmamaları konusunda Bakanlıkça uyarılırlar. Uyarıya rağmen otuz gün içerisinde gerekli düzeltmelerin yapılmaması veya bir yıl içerisinde uymayı gerektiren aynı veya başka fiil veya fiillerin tespiti halinde bin Yeni Türk Lirası.

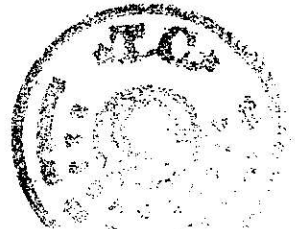
b) Belge iptali: Seyahat acentası işletmesi belgesi aşağıdaki hallerde iptal edilir:

1- Bu Kanunun 12 nci maddesi hükümleri uyarınca zorunlu sigortanın yaptırılmaması.

2- Bir yıl içerisinde beş kez para cezası almayı gerektirir fiillerin tespiti.

3- Seyahat acentasının belge almaya esas niteliklerini kaybettiğinin veya bu Kanunda yer almayan faaliyetlerde bulunduğu tespit.

4- Bu Kanunun 10 uncu maddesinin (b) veya (e) bendini ihlal eden bir fiilin tespiti.

Bu madde uyarınca işletme belgesi iptal olunan seyahat acentalarının isimleri veya iltibasa yol açacak bir isim hiçbir seyahat acentasına yeniden verilemez. İşletme belgesi iptal olunan seyahat acentaları ve bunların şubelerine ve bunların iptale neden olan işlemi sırasındaki ortakları ile bunların eşleri ve birinci dereceye kadar kan ve kayın hısımlarına beş yıl, bu maddenin (b) bendinin (1) ve (4) numaralı alt bentlerinin ihlali halinde ise on yıl süreyle yeniden belge verilmez. Birlikçe geçici faaliyetten men cezası verilen seyahat acentalarının belgeleri, fiilleri bu maddenin (b) bendi uyarınca bir cezayı gerektirmiyorsa, geçici men süresince iptal edilir.”

MADDE 8- 1618 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ceza

MADDE 30- Bakanlıktan belge almaksızın bu Kanun uyarınca seyahat acentalarının yapabileceği faaliyetlerde bulunanlar hakkında, 29 uncu maddede belirtilen idari soruşturmadan ayrı olarak, üç aydan altı aya kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.

Bakanlıktan belge almaksızın rehberlik faaliyetinde bulunanlar hakkında, üç aydan altı aya kadar hapis ve bin güne kadar adli para cezasına hükmolunur.”

MADDE 9- 1618 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin (A) bendinin (g) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı bende aşağıdaki alt bentler ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“g) Gerekli olduğu takdirde taşınmaza bağlı mülkiyet ve diğer sınırlı ayni hakların edinilmesine ve satışına karar vermek. Ancak, taşınmazların satışı için Genel Kurulun üçte iki çoğunluğunun olumlu oyu gereklidir.

“ğ) Üyelerini diğer meslek kuruluşları ile kamu kurum ve kuruluşları nezdinde temsil etmek, dava açmak, dernek, vakıf ve iktisadi işletmelerini kurmak, Birliğin amacını gerçekleştirmek için şirket kurulması veya kurulu olanlara ortak olunması konusunda karar vermek.

h) Birlikçe onaylanacak belgeler ve verilecek hizmetlerin ücretini tespit için Yönetim Kuruluna yetki vermek

ı) Genel Kurul yetkisi dahilindeki konularda Yönetim Kuruluna yetki vermek.”

“Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, Disiplin Kurulu ve disiplin cezaları ile Genel Kurul toplantıları, seçimler ve yasaklara ilişkin olarak 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 24 üncü maddesi ile aynı Kanunun üçüncü kısmının birinci bölümünün esnaf ve sanatkar odalarına ilişkin hükümleri uygulanır.”

MADDE 10- 1618 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bentler ile aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“ç) Birlikçe onaylanacak belgeler ve verilecek hizmetlerin gelirleri,

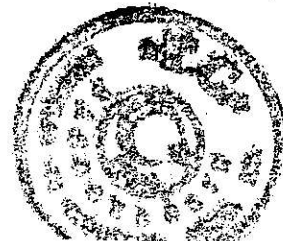
d) Yayınlardan, sosyal, kültürel ve eğitim faaliyetlerinden elde edilecek gelirler,

e) Fuar, sergi ve benzeri organizasyonlardan elde edilecek gelirler,

f) Birliğin menkul ve gayrimenkul sermaye iratları, iştirak ve şirket karlarından elde edilecek gelirler,

g) Diğer gelirler.”

“Birliğe kayıt ücreti yirmibin Yeni Türk Lirası olup, nakden ve bir defada tahsil edilir. Yıllık aidat, üye kayıt ücretinin yüzde beşidir. Üye kayıt ücreti ve yıllık aidat her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Yıl

içinde tahsil edilmeyen yıllık aidatlara 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı uygulanır.”

MADDE 11- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 3 üncü maddesinin (i) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki (k) ve (l) bentleri eklenmiştir.

“i) Deniz turizmi araçları: Gezi, spor, eğlence ve turizm amaçlı olarak, denize elverişlilik belgesine sahip gerçek ve tüzel kişilere ait özel ve ticari yatları, kruvaziyer gemileri ve dalabilir deniz araçlarını,

1) Yat: Yat tipinde inşa edilmiş, kamarası, tuvaleti, lavabosu, mutfaklı olan, ticari olarak gezi ve spor amacıyla kullanılan, yük, yolcu ve balıkçı gemisi niteliğinde olmayan, taşıdığı yolcu sayısı oniki(dahil)yi geçmeyen veya kabotaj seferinde yüz mille sınırlı, en yakın karadan yirmi milden fazla uzaklaşmamak şartıyla taşıdığı yolcu sayısı otuzaltı(dahil)yi geçmeyen ve tonilato belgesinde yat olduğu belirtilen gemiyi,

2) Kruvaziyer gemi: Gezi, eğlence ve spor amacı ile önceden belirlenmiş program ve rotada seyreden, deniz turizmi ticaretinde kullanılmaya uygun, içerisinde lüks kamaralar, casinolar, yüzme havuzları bulunan, kıtalararası seyahate elverişli, yüksek yolcu kapasitesine sahip ve denize elverişli olan gemiyi,

3) Dalabilir deniz aracı: İnsan taşıyan, fiziksel olarak su altında ve su üstünde seyir esnasında bir desteğe bağlı olmadan hareket edebilen veya her durumda su üstü desteği ile su altında çalışan deniz aracını,”

“k) Deniz turizmi tesisleri: Münhasıran deniz turizmi araçlarına güvenli bağlama, karaya çekme, bakım, onarım ve sosyal hizmetlerden bir kaçını veya tamamını sunan turizm tesislerini,

l) Sınıflandırma: Deniz turizmi tesisleri dışındaki turizm işletme belgeli tesislerin; asgari nitelikler, kapasite, fiziki özellikler, kullanılan malzeme standardı, işletme ve hizmet kalitesi ile personelinin nitelikleri ve eğitim düzeyi gibi ölçütlerinin sektör temsilcisinin de yer aldığı sınıflandırma komisyonunca değerlendirilerek tür veya sınıfının Bakanlıkça belirlenmesidir.”

MADDE 12- 2634 sayılı Kanunun 4 üncü bölümünün başlığı “Deniz Turizmi” olarak, 26 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi tesisleri yatırım ve işletmeciliği

MADDE 26- Gerçek ve tüzel kişiler, Denizcilik Müsteşarlığından işletme izni ve Bakanlıktan belge almak koşulu ile deniz turizmi tesisleri yatırım ve işletmeciliği yapabilirler.”

MADDE 13- 2634 sayılı Kanunun 27 nci maddesi, başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

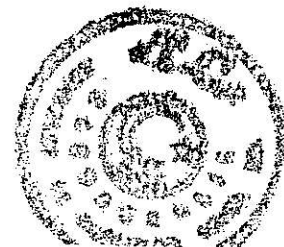
“Deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği

MADDE 27- Gerçek ve tüzel kişiler, Bakanlıktan belge alarak deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği yapabilirler.

Bakanlıktan belgeli deniz turizmi araçları bu Kanunda belirtilen amaçlar dışında faaliyette bulunamazlar.

Türk Bayrağı çekemeyen deniz turizmi araçlarına, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 823 üncü maddesine bağlı kalmaksızın, Türk Bayrağı çekilmesine izin vermeye Bakanlık yetkilidir.

Yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türk karasuları ve limanları arasında turizm amacıyla kullanılmasına ilişkin esaslar yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 14- 2634 sayılı Kanunun 28 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türk karasuları ve limanları arasında seyir esasları

MADDE 28- Özel veya ticari Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türkiye’ye giriş ve çıkış işlemleri deniz hudut kapılarında yapılır. Deniz turizmi araçları için yapılan bu işlemler sonradan uğrayacakları Türk limanları ve kışlama yaptıkları alanlarda da geçerlidir.

Deniz turizmi araçlarına Türk limanlarında yapılan sıhhi muamele yabancı bir limana uğramadıkları ve Türkiye’de kaldıkları sürece geçerlidir ve bunlara vize uygulanmaz. Ancak ölüm ve bulaşıcı hastalık halinin, en yakın liman başkanlığına veya en yakın mülki idare amirliğine bildirilmesi zorunludur.

Türkiye’ye giriş işlemini tamamlamış Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçları; Türk karasuları ve limanları arasında serbestçe dolaşabilirler. Yabancı bayraklı veya yabancıların kullandıkları deniz turizmi araçları, Bakanlar Kurulunca, Genelkurmay Başkanlığı ve Bakanlığın uygun görüşü alınarak tespit ve ilan edilen seyir haritalarına işlenmiş yasak bölgeler dışında kalan kıyı ve koylara gezi amacıyla yanaşabilir ve demirleyebilirler.

Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının Türkiye’ye giriş ve çıkış işlemleri ile Türk limanları arasında yapacakları seferler ve kışlama işlemleri ilgili idarelerince düzenlenecek belge üzerinde yapılır. Ancak Türk bayraklı özel deniz turizmi araçları; Türk limanları arasında yapacakları seferlerde bu belgeyi kullanmak zorunda değildir.

Kruvaziyer gemilerde casino varsa Türk karasularında seyir esnasında kapalı tutulmasına ilişkin gerekli tedbirler ilgili idarelerce alınır.”

MADDE 15- 2634 sayılı Kanunun 29 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Deniz turizmi araçlarının Türkiye’de kalış süresi ve kabotaj hakları

MADDE 29- Yabancı bayraklı deniz turizmi araçları, gezi, bakım, onarım, kızaklama veya kışlamak amacıyla Türkiye’de beş yıla kadar kalabilirler. Bu süre yönetmelikte belirtilen esaslara göre Bakanlıkça beş yıl daha uzatılabilir.

Türk ve yabancı bayraklı yatlar, gezi, spor ve eğlence amacıyla kullanılmak üzere Türk ve yabancı uyruklu kişilere kiraya verilebilir. Bu şekilde kiralanan yatların kiracıları tarafından ticari amaçla kullanımı yasaktır.

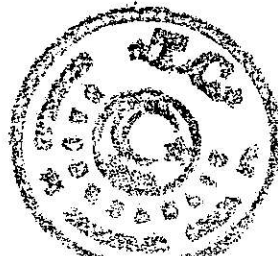
Türk ve yabancı bayraklı deniz turizmi araçlarının gezi, spor ve eğlence amacıyla kullanılması yolcu taşımacılığı sayılmaz.”

MADDE 16- 2634 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Belge iptali

MADDE 34- Turizm yatırımı veya turizm işletmesi belgesi;

- a) Bir yıl içerisinde üçüncü kez para cezasını gerektiren bir fiilin tespiti,
- b) Yatırım belgesi süresi sona ermesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya turizm işletmesi belgesi alınamaması,
- c) Tesisin belgelendirilebilecek işletme türleri dışında faaliyet göstermesi veya turizm işletmesi faaliyetine son verilmesi,
- ç) Tesisin belgeli olarak faaliyet göstermesinin ülke turizmi açısından sakınca yaratması,
- d) Tesisin belgelendirilmesi için gerekli olan ilgili kurumdan alınan işletme iznine esas belgenin geçerliliğini yitirmiş olması,

e)Tesisin yatırım veya işletme döneminde belgelendirilmesine esas niteliklerini önemli ölçüde kaybetmiş olması,
hallerinde Bakanlıkça iptal edilir.”

MADDE 17- 2634 sayılı Kanunun 37 nci maddesinin (A) bendinin (4) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Deniz turizmi tesisleri ve deniz turizmi araçları yatırım ve işletmeciliği ile bu Kanunun 28 ve 29 uncu maddelerinin uygulanmasına ilişkin Denizcilik Müsteşarlığının görüşü alınarak tespit edilecek hususlar.”

MADDE 18- 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 12 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Yukarıdaki hükümlere göre, taşınmaz kültür varlıklarının korunmasına katkı payı olarak tahsil olunan miktarlar tahsil edildiği ayı takip eden ayın onuncu günü akşamına kadar il özel idarelerine bir bildirim ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir. Tahsil ettikleri katkı payını yukarıda belirtilen süre içinde il özel idarelerine yatırmayan belediyelerden, bu katkı payları 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı tatbik edilerek tahsil edilir.

Belediye başkanları, belediyelerin tahsil ettikleri paylardan il özel idarelerine ödemeleri gereken taşınmaz kültür varlıklarının korunmasına katkı paylarının, zamanında ve tam olarak ödenmesini sağlamakla yükümlüdür. Ödenmeyen paylar, ilgili il özel idaresinin talebi üzerine ilgili belediyenin İller Bankasından aldığı genel bütçe vergi gelirleri payından kesilerek talep eden özel idareye gönderilir.”

MADDE 19- 16/4/2003 tarihli ve 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendine “yerel yönetimler, kamu kurum ve kuruluşları tarafından kurulan veya kamu personelini desteklemek için kurulan dernekler ve aynı amaçlarla Türk Medeni Kanununa göre kurulan vakıflar dışındaki dernek ve vakıflar ile özel tiyatrolar tarafından gerçekleştirilecek projelere nakdi yardımda bulunmak,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 20- 4848 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“**GEÇİCİ MADDE 7-** Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin Kültür ve Turizm Bakanlığına ait bölümüne eklenmiştir.

4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun geçici 2 inci maddesi uyarınca kadrosu iptal edilenlerden anılan Kanun uyarınca Bakanlık Müşavirliği kadrolarına bu Kanunun yayımı tarihinden önce atanmış olanlar, bu madde ile ihdas edilmiş kadrolara herhangi bir işleme gerek kalmaksızın atanmış sayılır. Bunlar dışında söz konusu kadrolara atama yapılamaz. Bu kadroların herhangi bir sebeple boşalması halinde kadrolar hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır.

MADDE 21- 14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin altıncı fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “Yapımın gösterime girdiği yılı takip eden takvim yılı sonu itibarıyla, yapımdan elde edilen toplam hasılatın, bu yapımdan giderler düşüldükten sonra kalan net tutardan, toplam proje giderlerine yapılan destek oranında ve bu desteği geçmeyecek miktarda geri ödeme yapılır. Yapımın gösterime girmemesi veya tarihinin

tespit edilememesi halinde, en geç desteğin yapıldığı yılı takip eden takvim yılı sonu itibarıyla gösterime girmiş sayılır." cümleleri eklenmiş, aynı fıkranın üçüncü cümlesinde yer alan "yönetmeni üç yıl süreyle, yapımcısı ise bir daha," ibaresi, "yapımcısı üç yıl süreyle" olarak değiştirilmiş ve sekizinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "yapım ve yapım sonrası destekler için toplam giderlerinin-%30'unu, proje destekleri için" ibaresi madde metninden çıkartılmıştır.

MADDE 22- 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanunun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kültür ve Turizm Bakanlığı, film yapım destekleri için yılı ödeneğinin %50'sini geçmemek ve Maliye Bakanlığının uygun görüşünü almak kaydıyla gelecek yıllara sari taahhüt ve sözleşmeler yapmaya yetkilidir."

MADDE 23- 26/5/2005 tarihli ve 5355 sayılı Mahallî İdare Birlikleri Kanununa aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Turizm alt yapı hizmet birlikleri

EK MADDE 1- Kültür ve turizmi koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezlerinde, alanın bütüncül bir anlayışla korunması, geliştirilmesi, tanıtımı, kültür ve turizme ilişkin sosyal ve teknik alt yapının gerçekleştirilmesi ve işletilmesini sağlamak amacıyla alandaki bütün mahalli idarelerin katılımı ile bir mahalli idare birliği kurulur. Bu amaçla kurulan mahalli idare birliklerinin meclis üyelerinin üçte biri, alandaki turizm belgeli konaklama tesislerinin temsilcilerinin kendi aralarından, birlik tüzüğünde belirlenen sayıda ve gizli oyla belediye meclis üyeliğine seçilme şartlarını taşımak kaydıyla seçecekleri üyelerden oluşur. Seçim, birlik merkezinin bulunduğu yer il özel idaresi encümenlerinin gözetiminde yapılır.

Birliğin görev ve yetki alanında bulunan konaklama tesisleri, üye mahalli idarelerin ödediği aidatın üçte birinden az olmamak üzere yatak sayıları dikkate alınarak birlik meclisince belirlenecek miktarda üyelik aidatı öder. Üye olmayan diğer turizm tesisleri ve hizmetten yararlananlar, birlik meclisince belirlenecek miktarda katılım payı veya ücreti öder."

Yürürlükten kaldırılan ve değiştirilen hükümler

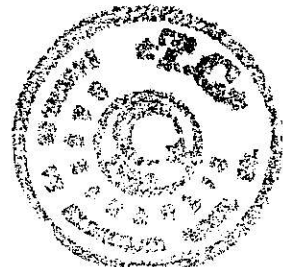
MADDE 24- 14/9/1972 tarihli ve 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanununun 2,9,11,13,14,15,16,18,22,23,25,28 ve 31 inci maddeleri ile 3 üncü maddesinin üçüncü fıkrası, 6 ncı maddesinin son fıkrası ve 29 uncu maddesinin son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

1618 sayılı Kanunun 3, 20 ve 34 üncü maddelerinde yer alan "Turizm ve Tanıtma Bakanlığınca" ibareleri "Bakanlıkça"; 6, 17 ve 19 uncu maddelerinde yer alan "Turizm ve Tanıtma Bakanlığınca" ibareleri "Bakanlığa"; 24 üncü maddesinde yer alan "Turizm ve Tanıtma Bakanlığı" ibaresi "Bakanlık" ve 26 ncı maddesinde yer alan "Turizm ve Tanıtma Bakanlığında" ibaresi "Bakanlıkta" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 25- 1618 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"Seyahat acentaları

GEÇİCİ MADDE 3- Gerçek kişilere ait seyahat acentalarının işletme belgeleri bir defaya mahsus olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki yıl içerisinde tüzel kişiliğe devredilebilir."

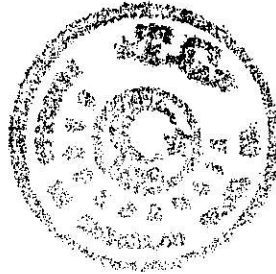

MADDE 26- 5355 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Turizm alt yapı hizmet birliklerinin kuruluşu

GEÇİCİ MADDE 3- Bu Kanunun ek 1 inci maddesinde belirtilen turizm alt yapı hizmet birliklerinin kurulma işlemleri bölge veya merkezde yetkili valiler tarafından bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içinde tamamlanır. Bölge veya merkezin birden fazla il sınırını kapsaması halinde, bu konuda İçişleri Bakanlığınca görevlendirilecek valilik, kuruluş işlemlerini yürütür.

Bu Kanunun yayımı tarihinden önce kurulmuş turizm alt yapı hizmet birlikleri, tüzüklerini en geç bir yıl içersinde Kanuna uygun hale getirirler.”

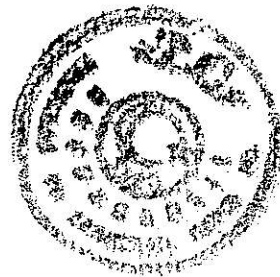
LİSTE

KURUMU : KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

TEŞKİLATI: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>KADRO DERECESİ</u>	<u>SERBEST KADRO ADEDİ</u>	<u>TUTULAN KADRO ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	Bakanlık Müşaviri	1	18	-	18
	TOPLAM		18		18

T/ 1083

MADDE 27-Bu Kanunun;

- a) 6 ncı maddesi yayımı tarihinden üç ay sonra,
b) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

MADDE 28-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	B. ATALAY Devlet Bakanı
A. BABACAN Devlet Bakanı	M. AYDIN Devlet Bakanı	N. CUBUKÇU Devlet Bakanı	K. TUZMEN Devlet Bakanı
C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	M.V. GÖNÜL Mili Savunma Bakanı	M. V. GÖNÜL A. AKBB İçişleri Bakanı	K. UNAKITAN Maliye Bakanı
H. ÇELİK Milli Eğitim Bakanı	F.N. ÖZAK Bayındırlık ve İskan Bakanı	R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
M.M. EKER Tarım ve Köylüleri Bakanı	M. BAŞEĞİOĞLU Çalışma ve Sos. Gv. Bakanı	A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	M.H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
A. KOÇ Kültür ve Turizm Bakanı	O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

sy. No.

1-1306

23